

REPORTAGE NK Biljarten voor teams met VG-spelers in hotel Zuiderduin in Egmond aan Zee

Bij VG-biljart is het glas bijna altijd halfvol

Voor rond de honderdvijftig biljarters met een verstandelijke beperking was het het absolute hoogtepunt van het jaar: het NK voor VG-teams. In Hotel Zuiderduin in Egmond aan Zee werden dit weekeinde vele keus gekrijt. En het glas was altijd halfvol. „Het gaat lekker. Ik heb één potje gewonnen en twee verloren.”

Bij het NK Biljarten voor VG teams is de sfeer ook belangrijk.

Hans Bergsma van Het Groene Laken legt aan voor een carambole.

Frenk Klein Arfman
 f.klein.arfman@mediahuis.nl

Egmond aan Zee ■ In het midden van de grote zaal staan de biljarttafels. Eromheen staan tafels en stoelen en een dj, die af en toe even een gezellig deuntje opzet. Officiële arbiters houden de scores bij. Ze spelen libre, waarbij caramboles gemaakt moeten worden. Voor elke speler geldt een ander aantal caramboles die ze dienen te maken om te winnen. Dat aantal is voor allen afzonderlijk bepaald op basis van hun kunnen. Zo moet een betere biljarter bijvoorbeeld twintig caramboles maken tegen een mindere tegenstander die er aan zeven genoeg heeft.

Het is een gezellig NK, inclusief dj.

“**Het is een jaarlijks hoogtepunt voor de deelnemers**

Jan Udo, vrijwilliger

Mooie vestjes

Alle spelers lopen monter rond als ze niet aan het spelen zijn. Soms in fraaie biljartvestjes, maar stevast in hun identieke clubtenue. Boven de tafels zijn de hele middag geen krachttermen te horen.

Maar een mooi pak helpt niet altijd, stelt Rein (73) van Biljartclub De Clup uit Apeldoorn. Hij heeft zojuist zijn partij verloren. „Kwam door de spanning. Ja, ik heb een mooi pak aan, maar dat zegt dus niks, hè. Dat zie je dan maar weer”, lacht hij. Het verlies deert hem verder weinig. „Natuurlijk vind ik dit leuk. Anders *dee* ik niet mee.”

Stress

Er spelen elf teams om de titel, en elk mogen ze vier tot zes spelers inschrijven. De potjes worden tevoren dusdanig ingepland dat elk team op verschillende tafels speelt. „Om te voorkomen dat ze na afloop de schuld van verlies kunnen geven aan een slechte tafel”, lacht Jan Udo, die als vrijwilliger de PR voor zijn rekening neemt voor de Commissie VG-biljarten die het evenement jaarlijks organiseert. „Voor de spelers is dit echt een jaarlijks hoogtepunt. En dan niet alleen het toernooi, maar zeker ook alles eromheen.” Ze zijn vrijdag al gearriveerd, dat voorkomt stress. „Anders staan ze soms hyper aan de tafel. Nu konden ze zaterdagochtend eerst rustig van een ontbijtje genieten voor

het los ging.” En dan is er op zaterdagavond ook nog een feest voor alle deelnemers. „Bijna allemaal kennen ze elkaar van vorige edities, dus het is elk jaar weer een feest van herkenning.”

Visitekaartje

Het NK dient ook een beetje als visitekaartje voor het VG-biljarten. „Het valt niet altijd mee om nieuwe spelers te vinden. Udo: „Niet iedereen weet dat deze biljartclubs bestaan. In Friesland, Groningen en Limburg zijn er zelfs helemaal geen VG-biljartclubs. En in Amsterdam bijvoorbeeld ook niet. Er is dus nog veel te winnen.”

De spelers spelen vol overgave. Elke bal wordt gedecideerd en ferm gestoten, ook al missen ze soms alle andere ballen op ruime afstand. Maar niemand laat zich hierdoor ook maar een beetje uit het veld slaan. De volgende bal wordt met evenveel elan gestoten.

Jos van team De Blokhut uit Groesbeek is net klaar met zijn wedstrijd. Hij heeft een probleem met zijn hamstring, vertelt hij. „Ik stond op en mijn hamstring scheurde”, legt hij uit. „Maar ik ga door, hoor. Zal wel moeten. Ik doe veel aan sport.” Plagend prikt de verslaggever een vinger zachtjes in zijn forse buik. „Ja, maar ik ben pas net begonnen met veel sporten”, stelt hij resoluut. Hij is op een missie, blijkt. „Mijn vader is overleden en ik wil voor hem winnen.” Er klinkt een snik door in zijn stem. Dan vervolgt hij met: „En ik heb een hele lieve moeder.” Hij vindt het NK geweldig. „Door de gezelligheid en de sfeer.”

Lekker eten

„En door het lekkere eten en drinken”, voegt Norbert Huibers van de Haarlemse biljartclub Het Groene Laken even later enthousiast toe. „Het gaat heel goed. Ik heb al twee potjes gewonnen én ik ben vandaag jarig.” Hij is al vele malen gefeliciteerd en er is voor hem gezongen. „Ik hoor de hele tijd 'hé,

Vol overgave wordt de bal niet altijd goed gespeeld. FOTO'S ERNA FAUST/FAY QUANT

De uitslag

1. De Kleerkast A, 2. De Blokhut Pluryn B, 3. De Reiger A, 4. De Blokhut Pluryn A, 5.1 en Nog 5 A, 6. De Klup A, 7. Het Groene Laken A, 8. Swing A, 9. Goed Geplaatst A, 10. De Klup B, 11. De Reiger B

ouwe biljarter”, lacht hij. Hij vindt het NK 'een feestje'. „Maar we willen wel winnen. Want De Reiger mag het niet viermaal op rij winnen. En daar gaan wij dus een stokje voor steken.”

De Reiger is een VG-biljartclub uit Heerhugowaard. En inderdaad schreven zij de laatste drie edities op hun naam. Reden ook waarom ze eerder deze zaterdag als heersende kampioenen wederom op de tonen van het volkslied en met een Nederlandse vlag in handen de zaal in mochten lopen.

Ingrid Elsinga is de moeder van de 31-jarige Dennis, een van de spelers van De Reiger. Door een

TIA nog tijdens de zwangerschap functioneert één helft van zijn lichaam niet of amper. „Het biljarten heeft mijn zoon echt goed gedaan. Hij is als tiener begonnen. Ik merk dat hij echt is gegroeid. Hij is beter op het gebied van sociale contacten, kan beter met tegenslagen omgaan en heeft zijn emoties beter onder controle.”

Gaat hartstikke goed

Dave van der Neut (47) is ook onderdeel van team De Reiger. Zijn samenvatting van het NK tot nu toe? „Het gaat hartstikke goed. Ik heb er één gewonnen en twee verloren.” Voor een van de verliespartijen heeft hij een excuus. „Tja, dat kwam door de arbiter, die wees de verkeerde bal aan.” Maar het deert hem niet al teveel. Daarvoor geniet hij teveel van alle gezelligheid om hem heen. „Het gaat om de gezelligheid en het napraten.”

Over een nieuwe winst van De Reigers zal hij later niet na kunnen praten. De Reiger maakt het kwartet namelijk niet vol. En dat is niet omdat Het Groene Laken uit Haarlem daar een stokje voor weet te steken. En Jos kan de titel helaas ook niet opdragen aan zijn vader. Uiteindelijk is het Team A van De Kleerkast uit Helmond dat volgend jaar op de tonen van het volkslied een trotse entree mag maken op het volgende NK.